

[Udenrigsministeren.]

nomiske politik, og jeg vil gerne benytte den givne anledning til at sige nogle ord herom.

Både denne regering og dens forgænger har givet klart udtryk for, hvor højt Danmark værdsætter den økonomiske hjælp, som vi har modtaget gennem de forløbne fire år under Marshallplanen; denne hjælp har sammen med det danske folks egen indsats muliggjort den genopbygning, der har fundet sted. Nu da ECA, det amerikanske organ for økonomisk samarbejde under Marshallplanen, har afsluttet sin virksomhed og er blevet afløst af MSA, den gensidige sikkerhedsadministration, vil jeg gerne sige ECA og dens mission her i landet tak for godt samarbejde. Marshallhjælpen har tilført Danmark varer for over en kvart milliard dollars. Med adresse til dem, der ønsker at udbrede den opfattelse, at det her har drejet sig om et kæmpemæssigt fremstød med det formål at skaffe amerikanske varer indpas i Europa til skade for modtagerlandenes egne virksomheder, vil jeg for en ordens skyld gerne fastslå, at formålet tværtimod har været at øge og effektivisere vor egen produktion; danske ønsker har været afgørende for importens sammensætning, og de modtagne varer består praktisk talt udelukkende af foderstoffer til landbruget, rå- og hjælpestoffer til industrien samt maskiner til modernisering af landets næringsliv i almindelighed. Dette er sandheden. Jeg nærer ikke nogen tvivl om, at de andre påstande fortsat vil blive fremsat fra kommunistisk side.

Samtidig vil jeg udtrykke håbet om, at den dag ikke er fjern, da vort land kan klare sig uden økonomisk hjælp udefra. Medmindre vor økonomi påny udsættes for alvorlig modgang som følge af internationale prisbevægelser, skulle det ikke synes uopnåeligt at komme ud af vor gæld til Den europæiske Betalingsunion — den er faldet med ca. 400 mill. kr. siden sidste sommer — og skabe ligevægt mellem de samlede løbende valuta-indtægter og valutaudgifter.

Tilbage står dollarproblemet, og det vil for vort vedkommende vedblive at bestå, indtil sterling påny frit kan veksles til dollar. Da denne mulighed jo ikke består nu, er det særlig magtpåliggende for Danmark at gøre en virkelig anstrengelse for selv at indtjene dollars. Danmarks dollarproblem er kun en del af Europas, ja, hele verdens dollarproblem. Ansvar for dets løsning er ikke De Forenede Staters alene og ikke Europas alene; det påhviler begge parter.

Spørgsmålet må løses ved en fælles indsats; der må skabes basis for en ny balance,

hvor de europæiske lande og disses valutaområder får mulighed for selv at indtjene de dollars, de har brug for til dækning af deres behov for amerikanske varer og til opfyldelse af deres gældsforpligtelser. Disse synspunkter har Danmark og andre europæiske lande flere gange fremført overfor De Forenede Stater, og deres rigtighed erkendes af den amerikanske regering. På et møde med pressen for få dage siden har De Forenede Staters udenrigsminister således understreget akkurat tilsvarende betragtninger.

Sammenhængen synes imidlertid ikke hidtil at have været tilstrækkelig klart erkendt af alle kredse i det amerikanske folk; kongressen har i adskillige tilfælde ladet sig lede af enkelte erhvervsgruppers protektionistiske interesser. Vi her i Danmark er blevet belært derom gennem den også af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) omtalte ostelov, der satte en stopper for en udvikling, som vi havde grund til at vente os meget af, og som ville have gjort det muligt for os selv at betale for nogle af de uundværlige råstoffer som foderstoffer, bomuld og mineralolier, som det er i USAs egen interesse at eksportere. Den totale lukning for det danske smør er et andet eksempel. Subsidie- og diskriminationspolitik på skibsfartens område, som florerer både i Nord- og Sydamerika, umuliggør den frie konkurrence, som De Forenede Stater selv så ofte har gjort sig til talsmand for. Mange frygter, at en ny protektionisme vil afløse den gradvise nedsættelse af skrankerne for vareindførslen, som stort set har præget De Forenede Staters politik gennem den sidste snes år.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og jeg er altså enige i grundsætningerne, men når det ærede medlem spørger mig, om jeg ikke finder, at den danske regering bør gøre forestillinger overfor den amerikanske regering, kan jeg kun svare, at det ikke kan være det ærede medlem ubekendt, at vi netop i sagen om osteloven har foretaget en række særdeles indtrængende og kraftige henvendelser til den amerikanske regering. Jeg kan forsikre den ærede ordfører for det radikale parti om, at vi ikke har ladet nogen lejlighed ubenyttet til overfor den amerikanske regering og myndighederne i Washington at give klart og tydeligt udtryk for den ængstelse, som udviklingen i den amerikanske handelspolitik giver anledning til, og jeg kan eksempelvis anføre, at det var de danske forhandlere, der i første række førte sagen om osteloven frem i efteråret 1951 i det internationale organ for told-